

ת"פ 26279/07/11 - מדינת ישראל נגד משה יחאיס, אורי יחיאס

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 26279-07-11 מדינת ישראל נ' יחאיס ואח'

בפני
כב' השופט עידו דרויאן
מדינת ישראל - ע"י ב"כ עו"ד א' רותם
המאשימה
נגד
1. משה יחאיס - ע"י ב"כ עו"ד ג' כצמן
2. אורי יחיאס - ע"י ב"כ עו"ד ש' לוי
הנאשמים

גזר דין

שני הנאשמים הודו ביום 28.2.13 בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר דיוני שלא כלל התייחסות לעונש, והורשעו כמפורט להלן:

נאשם 1 -

- א. גניבה בידי עובד, לפי סעיף 391 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
- ב. גניבה במציאה, לפי סעיף 384 בצירוף סעיף 383(ג) (1) (ד) לחוק הנ"ל.
- ג. התחזות כאדם אחר, לפי סעיף 441 לחוק הנ"ל.
- ד. הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק הנ"ל.
- ה. החזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7 (א) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

נאשם 2 -

קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיף 411 לחוק הנ"ל.

מעשי הנאשמים:

הנאשם 1 עבד אצל המתלונן מר עזרא ג'ורג'י בסופרמרקט שהחזיק, וגילה כי המתלונן החביא סך של כחצי מיליון ₪ במזומן, בשטרות של ש"ח, דולרים ואירו, במחבוא בסופרמרקט [להלן - השלל]. בשעת לילה מאוחרת בתאריך 2.7.11,

בזמן שעבד במשמרת לילה בסופרמרקט גנב הנאשם 1 את השלל - חלק לקח וחלק אחר הטמין במקום מחבוא ליד הסופרמרקט.

המתלונן הבחין כבר למחרת בחסרונו של השלל, וחשדו בנאשם 1 התעורר לאחר שצפה במצלמות האבטחה. המתלונן פנה לנאשם 1 והוסכם כי הנאשם 1 יעבור בדיקת פוליגרף. על-אף המוסכם, התחמק הנאשם 1 מהפגישה עם הבודק שהגיע למקום וביום 6.7.11 בשעת לילה מאוחרת התגנב למקום, לקח את יתרת השלל ונמלט.

מאותו מועד ועד לכידתו ביום 8.7.11 נמלט הנאשם 1, תוך שהוא עושה שימוש בכספי השלל ובתעודת זהות שגנב על דרך מציאה במועד לא ידוע קודם לכן. בין היתר, לן הנאשם במלונות תוך שהוא מתחזה בכזב כבעל התעודה שגנב.

הנאשם 1 הגיע למלון בירושלים שם לן כאמור, ואז הצטרף אליו הנאשם 2 שהבחין בשלל ושמע על גניבתו מפי הנאשם 1.

השניים השתמשו יחד בכספי השלל לתשלום הלינה בבית המלון, להזמנת שירותי ליווי ולרכישת בשמים, בגדים, שעונים ועוד.

ביום 7.7.11 ישב הנאשם 1 במונית סמוך למלון והמתין לנאשם 2. שוטר לבוש אזרחית ניגש אליו וניסה לפתוח את דלת המונית, אך הנאשם 1 הורה לנהג המונית לנסוע מהמקום בתואנה כי מדובר בעבריינים שמנסים לפוגע בו. אז נעצר הנאשם 2, ואילו הנאשם 1 נמלט.

הנאשם 1 הגיע בהימלטותו לבית מגורים, טיפס לקומה השנייה והתחבא במרפסת של דירה מפני השוטרים. כשהבחין בו דיירי הבית התחזה בפניהם בכזב באמצעות תעודת הזהות הגנובה, סיפר להם סיפור שבדה מליבו לתירוץ הימצאותו במקום וביקש שלא יתקשרו למשטרה. כששמע שבעלת הבית מתקשרת למשטרה, ברח הנאשם והמשיך בהימלטותו, כששוטרים שהגיעו למקום דולקים אחריו, עד שעיקם רגלו, נפל ונעצר.

גם כשנעצר הנאשם המשיך להתחזות בכזב כאחר באמצעות התעודה המזויפת.

מתחם העונש ההולם בעבירת גניבה בידי עובד - לנאשם 1:

העבירה של גניבה בידי עובד מגנה על ערכי הקניין והחזקה של המעסיק. ההגנה הנדרשת חזקה יותר, כמשתקף מהעונש החמור המיוחד לעבירה זו, בשל שני אלו:

ראשית, קלות הביצוע של העבירה והקושי בחשיפתה, שמאפיינים את שליחת היד ברכוש הנתון לשליטת העובד;

שנית, התו המיוחד של מעילה באמון, שמלווה עבירה זו בשונה מגניבה 'סתם';

במקרה דנן נפגע הערך החברתי בצורה קשה מאוד, כשהנאשם מעל באמונו של המעסיק והמשיך לשקר לו ולהונות אותו במשך יום ויומיים לאחר ביצוע הגניבה עצמה.

המעשה נעשה בצורה מתוכננת, כשהשלל הגנוב מוצא מהמקום לשיעורין, וכשהנאשם ממשיך בניסיונותיו להערים על המעסיק ואינו נרתע מהמשך הביצוע על אף החשד התלוי נגדו.

הסכום שנגנב הוא סכום עצום - כחצי מיליון ₪. רוב הסכום נתפס בחזקתם של הנאשמים כשנעצרו והוחזר למתלונן, למעט סך של כ-10,000 ₪ [מסמך נ/1, הסכמת הצדדים בדיון 22.12.13]. רוב הסכום אמנם הוחזר, אולם בעת ביצוע העבירה מדובר היה בלקיחת כל הסכום, מתוך תאוות בצע, ללא כל כוונה להחזירו. גם אם הנזק הרכושי הקונקרטי היה מוגבל סוף דבר, הנזק הפוטנציאלי היה עצום.

מדיניות הענישה הנהוגה מחייבת מאסרים של-ממש בנסיבות מעין אלו. אמנם, ניתן למצוא גזרי דין שבהם ניתנו עונשים מתונים החורגים מהמדיניות הנ"ל, אך זאת בעיקר בשל שיקולי שיקום, הודיה וחרטה או נסיבות מיוחדות אחרות. אין ללמוד מכך דבר על מתחם הענישה הראוי, כפי שהבהירה הש' ארבל בע"פ 1323/13 חסן נ' מ.י. (2013):

מתחם העונש ההולם מגלם הכרעה ערכית המבוססת על שיקולים שונים, כשמדיניות הענישה הנוהגת הינה רק אחד מהם. כאשר המדיניות הנוהגת תואמת את עקרון ההלימה היא שיקול ראוי, וכאשר יש פער בינה לבין המדיניות הראויה - תועדף המדיניות הראויה. טווח הענישה עד היום ודאי שאינו חופף למתחם הענישה הראוי, שכן בגזרי הדין שניתנו קודם לתיקון שימשו בערבוביה הנתונים הקשורים לביצוע העבירה יחד עם הנתונים שאינם קשורים לביצועה.

מתחם העונש שיקבע בשל מעשה הגניבה בידי עובד בנסיבות העניין יהא אפוא 12 עד 24 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

מתחם העונש ההולם לעניין אירועי ההמלטות - לנאשם 1:

כדעת הצדדים, אראה באירועי ההמלטות מהשוטרים, שביססו עבירות התחזות והפרעה לשוטר, אירוע אחד בגינו ייקבע מתחם יחיד.

עבירת ההונאה מגינה על חופש ההחלטה, הבחירה והפעולה של האדם שבפניו מתחזה העבריין: העבירה הקבועה בסעיף 441 לחוק אינה מבקשת להגן על ערכים רכושיים דווקא, אלא למנוע כל הונאה שהיא, שבבסיסה שכנוע הקורבן כי מי שעומד לפניו הינו אדם אחר.

העבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו נועדה להבטיח את יכולת הפעולה האפקטיבית של השוטרים ולמנוע פגיעה בה על-ידי מעוניינים - או אף הפיכתה לקשה יותר והכבדה על השוטרים.

במקרה דנן, הנאשם חזר ונמלט מהשוטרים שוב ושוב, הקשה מאוד על פעולת המשטרה, התחזה בפני פקידי המלונות, נכנס לדירתם של אחרים והתחזה גם בפניהם, וכל זאת תוך גילוי של נחישות ועזות מצח עברייניים חריגים. גם כשנלכד, רק עקב נפילתו ופציעתו, המשיך לאחוז בדרך המרמה וניסה להתחזות באמצעות התעודה הגנובה.

לא מדובר אפוא בהתנהגות רגעית ששורשה בפחד ואבדן עשתונות, אלא בהתנהגות נמשכת, מחושבת ומתמידה.

עוד יש להביא בחשבון את העובדה, שהנאשם מצא את תעודת הזהות זמן לא ידוע לפני ביצוע המעשים, אך שמר אותה לעת-מצוא פלילית (וכי תתכן עת-מצוא אחרת, לעניין לתעודה לא-לו), מעשה עברייני מנוסה.

בנוסף, לפחות בתחילה שימשה ההתחזות גם כדי להמשיך וליהנות מהשלל.

המתחם שייקבע אפוא במקרה זה איננו המתחם הרגיל בסוג עבירות זה, אלא מתחם המתאים לנסיבות המחמירות המייחדות את המקרה - ארבעה עד 12 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

מתחם העונש ההולם לעניין גניבת תעודת הזהות- לנאשם 1:

אינני מוצא כי לעניין זה השפעה על העונש הכולל, לנוכח האמור לעיל, ולפיכך לא אתייחס לכך עתה.

מתחם העונש ההולם לעניין החזקת סם שלא לצריכה עצמית - לנאשם 1:

הנאשם 1 הורשע באישום השני בגין החזקת 19.37 גרם חשיש, כמות שהחזקה הקבועה בפקודת הסמים מגדירה אותה ככמות שלא לשימוש עצמי. התביעה עתרה למתחם עונשי של מאסר מותנה, קנס ופסילה על-תנאי, ואכבד אפוא עתירתה המתונה לעניין זה (למעט קנס - להלן) אף שאינו תואם את רמת הענישה המקובלת.

מתחם העונש ההולם לעניין קבלת נכסים שהושגו בפשע - לנאשם 2:

עבירה זו, יחד עם אחיותיה בסעיפים 412-413 לחוק, משמשת כמגן נוסף לקניין ולחזקה, מעבר לעבירות הליבה הפרטניות האוסרות על שליחת יד ברכוש הזולת שלא כדין בכל דרך. עבירה זו נועדה להקשות על העברייני ליהנות מפרי מעלליו ולהעלים את מעשי העבירה ותוצאותיה. בנוסף, תמיד קיים החשש שמא פירות העבירה ישמשו להנעת פעילות פלילית אחרת וכך ירחיבו את מעגל הנזק החברתי. לכן קבע המחוקק לצד עבירה זו עונש כבד של שבע שנים או את הקבלת העונש לעונש הצפוי למבצע הפשע.

הנאשם 2 אמנם לא גנב את השלל, אך שקע יחד עם הנאשם 1 בצריכה פרועה על חשבוננו של מישהו אחר, ללא

נקיפות מצפון, כשרק לכידת הנאשמים הובילה לסוף ההוללות המתוארת בכתב האישום. הנאשם 2 יכול היה לחדול ממעשיו בנקודות זמן רבות, אך נמנע מכך. הנזק שגרם כך למתלונן עומד כאמור על כ-10,000 ₪, אך הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות מלוא סכום הגניבה, כחצי מיליון ₪.

עם זאת, מעשי הנאשם 2 אינם מצויים בליבת הערכים המוגנים ואינם ממאפייני המבצע הטיפוסי של העבירה, זה המקל על ביצוע עבירות של אחרים ועל העלמת הרכוש תוך החדרת רווחים אסורים לעולם הפלילי.

המתחם הראוי חייב להיות אפוא גמיש ורחב דיו, כדי ללכוד גם מבצע 'אקראי' דוגמת הנאשם 2 וגם מבצע 'מתמחה' שעוסק באופן חוזר בקבלת רכוש גנוב או שהושג בפשע. המתחם ייקבע בין מאסר על-תנאי, קנס ופיצוי מלא, ועד 18 חדשי מאסר.

נסיבותיו של הנאשם 1 - קביעת העונש במתחם:

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים של שירות המבחן, מיום 10.9.13 ומיום 19.12.13 וכן התקבלו מוצגי הגנה - מסמכים רפואיים [נ/3] וריכוז חובות מהוצל"פ [נ/4].

הנאשם 1, יליד 1981, כבן 32, ללא עבר פלילי, עובד כמאבטח ומפרנס את עצמו.

מוצא הנאשם ממשפחה קשת-יום, בה נאלץ ליטול מגיל צעיר תפקיד של אחראי ומפרנס.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד ובהמשך התגייס אך שוחרר מצה"ל עקב עריקות, בגין ריצה עונשי מאסר. הנאשם עובד לפרנסתו מגיל צעיר, ולפי מכתב המלצה - לשביעות רצון מעסיקיו דהיום [נ/2].

הנאשם נהג לצרוך סמים ואלכוהול כדי להפיג מתחים ששורשם בהסתבכויותיו הכלכליות. השירות התרשם כי הנאשם מתנהל בצורה לא אחראית, שאינה מותאמת ליכולותיו הכלכליות. גם לאחר מעצרו ושחרורו המשיך הנאשם לצרוך חשיש להתרגעות, עד לאחר קבלת התסקיר הראשון, ושלל צורך בטיפול בעניין זה. למעשה, גם בבדיקת שתי שנת שנתה לקראת הכנת התסקיר השני נמצאו אצל הנאשם שרידי סם [1].

הנאשם טען בפני קצינת המבחן כי את העבירות ביצע תחת השפעת סמים ואלכוהול ולצורך רווח קל ומידי להטבת מצבו הכלכלי הקשה. הנאשם נאחז בהסבר זה של האשמת הבקבוק והסם והתקשה לקחת אחריות על מעשיו ועל בחירותיו.

השירות מצא כי הנאשם לוקה בחוסר בשלות, אימפולסיבי וממוקד בסיפוק צרכיו, כשהתנהגותו וחשיבתו מאופיינים בהיעדר גבולות, פנימיים או חיצוניים.

לגבי הבעות הצער והחרטה מצא השירות כי אלו נעשו מהשפה לחוץ, מאימת ההליך הפלילי, ולא מתוך הפנמת משמעותם של המעשים.

הנאשם שלל את הצורך בטיפול והשירות מסכם ומסיק כי קיים סיכון להישנות עבירות בעתיד ואין מקום להמלצה

טיפולית. השירות אף הוסיף בתסקירו השני המלצה קשה, להטיל על הנאשם עונש קונקרטי של מאסר, בעבודות שירות או בכלא.

מסקנות שירות המבחן מתיישבות עם אופן ביצוע העבירות, שאכן מגלה דפוס פלילי-עברייני של ממש, המאפיין אדם נטול גבולות, אגוצנטרי, שאינו מגלה אמפטיה לניזוקים ממעשיו:

החל מגניבת התעודה על-דרך שמירתה לעת-מצוא פלילית; דרך ביצוע קר, מתוכנן ומחושב, לאורך יומיים, של מעשי הגניבה; עזות המצח וקור הרוח שאפיינו את ההתעמתות עם המעסיק; ההימנעות החוזרת מניצול 'נקודות יציאה' וחרטה כה רבות; מעשי ההתחזות החוזרים ונשנים; בזבוז הכסף על צריכה הוללת ונצלנית, ולא לצורך החזרת ולו חוב אחד מחובותיו הרבים, אותם מציג עתה הנאשם כטיעון להקלה בעונש; הבריחה הנועזת תוך התפרצות-למעשה לבית משפחה שלוהו; ולבסוף - קור הרוח העברייני שאפשר לנאשם לברוח מהשטרים ולנסות ולהונות אותם גם כשנלכד;

נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מגלות חשש לפגיעה חריגה בו או במשפחתו בגין עונש שיושת עליו, מעבר לפגיעה המלווה ברגיל ענישה פלילית. לנאשם אין תלויים ישירים.

חלוף הזמן לא יוכל להיות שיקול במקרה דנן, שכן הנאשם הועמד לדין סמוך לאחר לכידתו והתמשכות ההליכים תלויה בו, ובו בלבד.

לכאורה, ראוי היה לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם, אולם שתי נסיבות יובילו להקלה משמעותית:

ראשית, עברו הפלילי הנקי של הנאשם, שהצליח למנוע עצמו מהסתבכות פלילית עד עתה, על-אף מאפייניו הבעייתיים;

שנית, הודייתו במיוחס לו, שיש לתת לה משקל על-אף העובדה שנסיונות לכידתו של הנאשם לא הותירו למעשה מקום לניהול משפט הוכחות. להודאה, החוסכת משאבי ציבור והטרחת עדים, משקל משלה, שחייב למצוא ביטוי בענישה, גם כשאינה מלווה בחרטה אמיתית;

העונש העיקרי, מאסר בפועל, יורכב אפוא בחלקם המרכזי של מתחמי הענישה.

כהקלה נוספת לנאשם, ייגזר העונש באופן כולל, כפי שמאפשר סעיף 40(ג) לחוק.

עיצומים כספיים:

אופיין הרכושי של העבירות אינו מתיר ויתור על קנס. עם זאת - באין מנוס ממאסר משמעותי ולנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם, יהא הקנס סמלי בלבד.

לא כך באשר לפיצוי, שכן לפי ההלכה הפסוקה, מצבו הכלכלי של הנאשם ויכולת התשלום שלו אינם משפיעים על קביעתו של פיצוי, כדין פיצוי אזרחי (והשוו ע"פ 5761/05 מג'דלאוי נ' מ.י. (2006) וע"פ 2661/12 פלוני נ' מ.י.

(2012). מועד תשלומי של הפיצוי ידחה ואילו דחייתו הנוספת או פריסתו לתשלומים יהיו במידת הצורך עניין לטיפול המרכז לגביית קנסות לפי סעיף 5ב. לחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995.

נסיבותיו של הנאשם 2 - קביעת העונש במתחם:

טרם סקירת הנסיבות הרלוונטיות לקביעת העונש במתחם, אדגיש כי איני רואה כל מקום או אפשרות להשוואה בין שני הנאשמים, לרבות גזירת עונשו של אחד מעונש רעהו. אמנם, המחוקק אפשר השוואת עונשו של המקבל רכוש שהושג בפשע לעונשו של הפושע-עצמו, אך אין לכך כל הצדקה במקרה דנן:

כמעט כל מדדי החומרה המלווים את ביצוע עבירותיו של הנאשם 1 נעדרים ממעשיו של הנאשם 2. כפי שיתואר להלן, על-אף עברו הפלילי^[2], התייחסותו למעשים ונכונותו לשיקום שונים לחלוטין מאלו של הנאשם 1.

בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר, מיום 8.9.13 .

הנאשם 2, יליד 1983, כבן שלושים, רווק המתגורר בגפו ומפרנס את עצמו, הוא בעל עבר פלילי ממשי: בגין עבירות רכוש ריצה עונש מאסר, אך עבירות אלו בוצעו לפני זמן רב, בשנת 2001. גם בשנים 2004-2005 עבר הנאשם עבירות שונות, לא חמורות במיוחד כפי שיעידו עונשי מאסר מותנה וקנס שהוטלו, וביניהן עבירת רכוש אחת - הונאה בכרטיס חיוב בשנת 2004.

גם מוצאו של נאשם זה, קרובו של נאשם 1, במשפחה קשת-יום שלא היתה וגם איננה כיום מקור לתמיכה כלשהי. הנאשם ניהל אורח חיים שולי עד שהשתלב לפני כשנה במקום עבודה קבוע, הוכשר מקצועית וזוכה להערכת מעסיקיו. הנאשם החל בעבודה נוספת בשעות הערב כדי לחסוך כסף לקראת עיצומים כספיים שיוטלו עליו, להערכתו - בכך אני רואה גילוי אחריות נדיר.

בעבר צרך הנאשם סמים אך לדבריו מזה כמה שנים שהוא מתרחק מסם, טענה המחוזקת בתוצאות הנקיות של בדיקות שערך לו שירות המבחן.

השירות הסיק כי מדובר באדם הסובל מחסכים בילדות, שניהל אורח חיים בעייתי, אך נרתם לשינוי של ממש באורח חייו ותפיסתו. לא זו בלבד שרכש לעצמו מקצוע וקריירה, אלא הוא מוכן להירתם להליך ממשי ותובעני של טיפול, תוך גילוי תובנה למשמעות מעשיו ולאחריותו לחייו. למעשה - כך השירות - ניתן להבין את התנהלותו פורצת המסגרות של הנאשם כהתנהגות של מתבגר שטרם השלים את תהליך ההתבגרות.

ביחס למעשים דנן, הנאשם הודה שנגרר אחר הפיתוי לשימוש ההולל בשלל, נטל אחריות וגילה אמפטיה למתלונן, באופן כן ואמיתי.

השירות מוצא אפוא כי השינוי שחל בנאשם מקטין את הסיכון להישנות עבירות וממליץ להטיל עליו עונש שיאפשר לו להמשיך בטיפול ובשיקום, לצד הרתעה: עונש מאסר מותנה והתחייבות, או הטלת של"צ בהיקף של 150 שעות. בנוסף, חיוב הנאשם בפיצוי.

אאמץ את מסקנות שירות המבחן, המבוססות היטב על העובדות המובאות בתסקיר, ותואמות את אופן ביצוע העבירות על ידי הנאשם 2. בשונה ממעשי הנאשם 1, מעשי הנאשם 2 לא התאפיינו בתכנון מוקדם ואינם נושאים את התווים העברייניים הבולטים במעשי הנאשם 1. הנאשם זיהה את עומק הסתבכותו והחליט ליטול אחריות על חייו, ולא רק מן השפה לחוץ, אלא בפעולות של ממש כמתואר לעיל.

גם אם הייתי סובר שמתחם העונש הראוי חייב להיות מאסר בפועל, הייתי חורג ממנו משיקולי שיקום. מכיוון שהמתחם מאפשר ענישה שאיננה מאסר - אקבע את העונש בתחתית המתחם.

הנאשם עומד בפני אתגרים קשים בחייו, ועובד בשתי עבודות כמפורט לעיל. לכן לא אטיל עליו שירות לתועלת הציבור, מחשש שהנאשם לא יוכל לעמוד בכך אלא במחיר שיקומו התעסוקתי והכלכלי. יעבוד לו הנאשם, וישלם חובו לחברה ולמתלונן תשלום בעין.

על-אף המלצת שירות המבחן יוטל על הנאשם קנס, שבנסיבות העניין יהיה קרוב לסמלי. לעניין פיצוי, יוטל זה במלואו, כמוסבר בעניינו של הנאשם 1.

סוף דבר, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

לנאשם 1:

- א. שמונה עשרה (18) חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו 8.7.11 - 20.7.11 (ואפילו יראו רישומי שב"ס אחרת);
- ב. מאסר על-תנאי בן שישה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, למעט החזקת נכס החשוד כגנוב;
- ג. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סם מכל סוג או עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו או עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב;
- ד. קנס בסך 1,000 ₪ או חודש מאסר נוסף תמורתו;
- ה. פיצוי למתלונן מר עזרא ג'ורג'י [ע"ת 7] בסך 5,000 ₪, שיופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלונן;
- ו. הקנס והפיצוי ישולמו בשישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 2.2.14, כאשר מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיד;
- ז. פסילה על-תנאי בת שנה למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור עבירת סם מכל סוג;

לנאשם 2:

- א. מאסר על-תנאי בן שמונה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירת רכוש מכל סוג, למעט עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב;
- ב. מאסר על-תנאי בן שלושה חודשים למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב;
- ג. קנס בסך 2,000 ₪ או חודשיים מאסר תמורתו;
- ד. פיצוי למתלונן מר עזרא ג'ורג'י [ע"ת 7] בסך 5,000 ₪, שיופקד בקופת בית המשפט ויועבר למתלונן;
- ה. הקנס והפיצוי ישולמו בשבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 2.2.14, כאשר מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מידי;
- ו. אני מעמיד את הנאשם, בהסכמתו, בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום. הנאשם מוזהר, כי אי שיתוף פעולה עם השירות יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולענישה נוספת חלופית;

הוראות נילות:

- א. מוצגים: הסם והתעודה המזויפת יושמדו. בקשה נפרדת תוגש לעניין מוצגים אחרים, אם קיימים, לרבות חפצים שנרכשו בכספי השלל;
- ב. עותקי גזר הדין יישלחו על-ידי המזכירות לשירות המבחן וכן למתלונן [ע"ת 7];

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ט טבת תשע"ד, 01 ינואר 2014, במעמד הצדדים.

[1] הסניגור המלומד טעה לחשוב כי השירות התכוון לבדיקה ישנה, אך מהתסקיר השני עולה ברורות כי הבדיקה נעשתה לקראת הכנת התסקיר השני, כשהנאשם כבר הכחיש שימוש בסם, בניגוד לדבריו עמוד 9

לפני הכנת התסקיר הראשון;

[2] שירות המבחן ציין כי נגד הנאשם תלוי ועומד תיק פלילי נוסף, בו המליץ שירות המבחן לנקוט בדרך טיפולית-שיקומית וב"כ הנאשם 2 התייחס אליו בטיעונו. הצדדים לא מסרו פרטים לעניין מהות האישום;